

Kâh Deli Kâh Veli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Ocak 2018

Yaprak kurudan öte,
Şehir ise aşktan uzak.
Yalın bir beyit diliyorum,
Ansızın
Serptiğim umudu içerken
Bilinmezin muskasında.

Derin bir iç çekiş,
Belki de kabul görmediğimin resmi
Her şiirde resmigeçit yapan hüzün
Hele ki; inkâr edemezken sıfatlarını
Evren yükledikçe
Bu da yetmezmiş gibi,
Kendimden yüksündüğüm bir rayiha
Kurduğum her düş.

Artık hangi yakadan değil
Ereceğim nokta;
Sadece olup olmadığına dair
İçimdeki kazanım yüklü bir mevtayım
Kendince:
Edimlerin pervasızlığında
Gönül borcum da yok oysa.

Aşkı nakşeden bir gölge de olabilirim hani,
Kimliksizliğin izdüşümü
Her reddi evet saydığım,
Her yüreği kible bildiğim
Yine ağlarken için için.

Duymasını değil eşrafın
Buyurmasına razı geldiğim her şey için
Yine Yaratandan sunumu
Yine olmazın oluru,
Yine aşkın ifası

Üstelik fani dünyada
Farklı bir tema/ymış
Yine içine serildiğim.

Riayet ettiğim gün dönümü;
Solgun göğün nemine eşlik eden
Bakir bir sancı derinden süzülen,
Görünmezin indinde üç beş kelam
Her attığım zarı düş/eş bildiğim...

Koruk bir acı yine
Nemalandığım:
Üstelik seyrinde nefsin,
Tok bir ses,
Derinde kayan kayalardan
Serpilen kırıntılar
Belki de evrenin delik midesinde
Bir kula da değil sitemim
Hele ki nezdinde özlemin
Hasretime sahip çıktığım
Yeknesak bir aşktan bile çok öte.

Sivrildiğim bir tema,
Yorgun kılındığım bir rayiha,
Sevmekle zarar görmek belli ki
En büyük düşmanım
Üstelik sakilce bir zulüm
Gördüğüm değil görünmediğime
Delalet
İçinde saklandığım kovuk.

Bir şiire özensem keşke
Bir şehre de versem bir rütbe
Ve örtüşse deli ile velinin zikri.
Şimdilerin çalıntı aşklarına,
Dünlerin yorgun ve kayıp tebaasına
Yarındansa çoktan kestim umudu,
Diyenlerin yalancısıyım hani
Varsın sakil bir rahmet olayım

Yine sefillerin nezdinde.

Şakıyan bir bülbül olmayı reddettim
Ya da kendine âşık bir münafığı dillendirmek
Değil de
Dinlenen benliğin
Kıvrıldığı şu bilinmezin kuytusunda
Bir hutbe tadında
Çaldığım her şarkı
Sığındığım her şiir ve yürek
Hele ki martaval okuduğum
Dünüme bile itibar etmezken.

Varsın peşin hükümlü bir mevta olayım:
Yine görünen köye kılavuz,
Yine seven yüreğe bir rahle,
Yine bentlerinde şiirin,
Pervasız bir imge olayım
Ölü taklidi yapan bir dizeyi de
Evim bileyim
Ya da makberim, edindiğim
Şu mevkide;
Kâh deli kâh veli
Nezdinde evrenin
Koyu bir gölgedense
Beyazı sevdiğimin ispatıdır
Yazdığım her şiir.